

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 9. april 2019 kl. 16.30.

Møtet holdes i Grupperom D.

Kart I

Sak 178	19/00504-5	Klage over godkjent avkjørselsplan - Nordbergveien 60 B (201702013)	1
Sak 179	19/00567-2	Klage - Vedtak om avvisning av klage (201803839)	5
Sak 180	19/00568-2	Klage - Vedtak om avvisning av klage (201801229)	10
Sak 181	19/00656-2	Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3016106 (201801563) - Sameiet Åkebergveien 18 B	14
Sak 182	19/00659-2	Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3017396 (201801607) - Sameiet Bjerregaards gate 1	18
Sak 183	19/00661-2	Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3017046 (201801670) - Sameiet Københavngata 19	21
Sak 184	19/00674-2	Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3013852 (201801608) - Sameiet Gyldenløves gate 12	24
Sak 185	19/00696-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3018024 (201801936) - Sameiet Frognerveien 60	27
Sak 186	19/00699-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3102466 - Boligsameiet In-Bo - (201805172) - Boligsameiet In-Bo	32

Sak 187	19/00241-6	Klage - Avslag på søknad om prosjekttilskudd for Oslo Europeiske Miljøhovedstad - Musikk i skolen (201806617)	37
Sak 188	19/00242-6	Klage - Avslag på søknad om prosjekttilskudd til Oslo Europeisk Miljøhovedstad - Norsk Ornitologisk forening avd. Oslo og Akershus (201806617)	39
Sak 189	19/00639-2	Klage - Ileggelse av miljøgebyr (201801562) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 190	19/00647-2	Klage - Ileggelse av miljøgebyr (201801300) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 191	19/00593-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Østensjø (201900607) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 192	19/00686-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201900714) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 193	19/00689-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201803631) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 194	19/00693-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201900512) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 195	19/00695-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Sagene (201900687) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 196	19/00595-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Sagene (201900686) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 197	19/00694-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Bjerke (201900508) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 198	19/00691-2	Klage - Bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201900611) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	

Sak 199	19/00712-2	Klage på vedtak om ny beregning av kommunal bostøtte - Bydel Bjerke (201900812) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 200	19/00570-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201900507) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 201	19/00572-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201900492) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 202	19/00574-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201900540) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 203	19/00599-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201900720) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 204	19/00600-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201900758) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 205	19/00697-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grorud (201900475) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 206	19/00703-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grorud (201900765) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 207	19/00704-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201900773) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 208	19/00705-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Gamle Oslo (201900844) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 209	19/00708-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201900851) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 210	19/00710-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering/reetablering - Bydel Søndre Nordstrand (201900934) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 211	19/00700-2	Klage på utmåling av tilskudd til tilpasning - Bydel St. Hanshaugen (201900700) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 212	18/00622-16	Klage over manglende tilbakelevering av drosjeløyve (201604504) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 213	19/00655-2	Klage - Vedtak om tilbakekall av drosjeløyve (201801756) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 214	19/00722-1	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 9. april 2019

Sakene er lagt ut til gjennomsyn på www.oslo.kommune.no

Sak 178 Klage over godkjent avkjørselsplan - Nordbergveien 60 B (201702013)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 06.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Det vises til vedlagt saksfremstilling i brev av 27.02.2019 fra Plan- og bygningsetaten med vedlegg. Det faglige sekretariatet for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, har gjennomgått saken og slutter seg til etatens vurdering og konklusjon.

Bakgrunn

Eiendommen ligger på Nordberg i Bydel Nordre Aker, og har et areal på ca. 850 m². Tomten er i dag bebygget med en enebolig i én etasje + underetasje, oppført i 1986, og en dobbeltgarasje oppført tidlig på 1990-tallet.

Søknad

Det ble 14.07.2016 søkt om påbygging og etablering av ny boenhet i boligen. Etter anmodning fra etaten ble prosjektet revidert, hvorefter bl.a. riving av eksisterende garasje utgikk som del av søknaden. Ansvarlig søker er Hustek Holding AS og tiltakshaver er Jørgen Moksnes.

Godkjent avkjørselsplan

Plan- og bygningsetaten traff vedtak om tillatelse til tiltak den 16.11.2018. Avkjørselsplan ble samtidig godkjent.

Vedtaket om tillatelse er et enkeltvedtak som kan påklages med hjemmel i forvaltningsloven (fvl.) §§ 2 første ledd bokstav d og 28 første ledd. Klage på vedtak som gjelder godkjenning av avkjøring etter veglova §§ 40-43 behandles av Oslo kommunes klagenemnd i henhold til vegl. § 11 og reglement for Oslo kommunes klagenemnd av 22.09.2004 pkt. 1, jf. rundskriv 6/2017. De klageanførsler som gjelder øvrige deler av byggetillatelsen er oversendt Fylkesmannen i Oslo og Viken for endelig avgjørelse.

Klage

Klager er Frogner Advokatkontor v/advokat Bernhard O. Halvorsen jr. på vegne av Sameiet Nordbergveien 60 A. Klager har rettslig klageinteresse, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 28 og klagen er rettidig innkommet, jf. fvl. § 29.

Klager anfører bl.a. at avkjørselen som går over eiendommen Nordbergveien 60 A er farlig, og ble i sin tid godkjent under tvil med krav om varmekabler. Stigningsforholdet på avkjørselen er ikke 1:6 men 1:5, og det foreligger ikke noen avtale om å endre terrenget til 1:6 for å bygge en ny boenhet på tiltakshavers eiendom. Klager viser til at utforming av avkjørsel og manglende snumuligheter på egen tomt ikke er drøftet av etaten. Klager mener en ny boenhet burde vært omfattet av regler for nye avkjørsler med maks. stigningsforhold 1:8. Dersom Nordbergveien utvides med fortau i henhold til gjeldende reguleringsplan vil det være uforsvarlig å øke

trafikken her. Klager viser til at det er ikke tilstrekkelig snuareal for fire biler på tomten, og det er ikke omtalt at det finnes en utleieenhet i boligen fra før. Klager mener også siktlinjer er hindret av parkering fremfor egen garasje og avfallsbeholdere i Nordbergveien 60 A. Det vises til klagen i sin helhet, vedlegg 10.

Tilsvaret til klage

Tiltakshaver har i brev av 19.12.2018 gitt tilsvaret til klagen. Tiltakshaver viser bl.a. til at eiendommen er regulert for bebyggelse, og at all dokumentasjon som Plan- og bygningsetaten har etterspurt er sendt inn.

Utsatt iverksetting av vedtak

Plan- og bygningsetaten er kommet til at det ikke er grunnlag for å gi klagen oppsettende virkning, jf. fvl. § 42. Tiltaket er reversibelt hvis tillatelsen skulle bli opphevet, det medfører ingen inngrep i bevaringsverdige bygninger eller miljø, og utgjør ikke en fare for liv, helse eller sikkerhet. Det presiseres at eventuelt arbeid som settes i gang før klagen er endelig behandlet, gjøres på tiltakshavers eget ansvar.

Plan- og bygningsetatens vurdering og anbefaling:

Oslo kommune har en egen veileder for krav til avkjørsel i ytre og indre sone, datert 10.09.2012. I henhold til denne veilederen skal avstand fra sikttrekant til kant regulert vei være minimum 2,5 meter. I henhold til etatens kontrollmålinger av avkjørselsplanen er avstand fra sikttrekant til kant regulert vei ca. 1 meter, altså mindre enn hva avkjørselsnormen legger opp til. Det kan synes som at man har tatt utgangspunkt i regulert kjørebane kant fremfor kant regulert vei ved beregning av avstander på kartet.

Av avkjørselsnormen følger det et unntak som sier at «ved urimelig stor reguleringsbredde i forhold til opparbeidet vei kan avstand måles fra eksisterende kjørebane kant, og da settes den lik 4,0 m.» I denne konkrete saken er det regulert et 2,75 meter bredt fortau på sørsiden av Nordbergveien som ikke er opparbeidet. Det er kun opparbeidet fortau på nordsiden av veien. På sydsiden vurderer etaten derfor at Nordbergveien har urimelig stor reguleringsbredde i forhold til det som faktisk er opparbeidet og at det derfor er rimelig å ta utgangspunkt i faktisk opparbeidet veiareal, herunder eksisterende kjørebane kant ved beregning av avstand til sikttrekanten.

På innsendt avkjørselsplan har man oppgitt en avstand på 4 meter, men dette er fra regulert kjørebane kant. Veien har imidlertid en faktisk bredde på ytterligere én meter mot syd, avstanden fra sikttrekanten til eksisterende kjørebane kant er derfor kun på 3 meter. Etaten vurderer likevel at avkjørselsplanen kan godkjennes da sikttrekanten i denne saken enkelt kan trekkes én meter lenger syd uten å berøres av bebyggelse som kan være til hinder for frisikt. Normens firemeterskrav er derfor oppfylt.

Avkjørselsnormen krever i utgangspunktet at den del av avkjørselen som ligger på regulert veigrunn skal være horisontal eller tilpasset den offentlige veien. Eksisterende kjørebane kant strekker seg som nevnt én meter lenger syd enn regulert kjørebane kant og utgjør ca. de to førstemetene av avkjørselen. Ansvarlig søker har bekreftet at de første 5 meterne fra regulert kjørebane kant, og dermed 4 meter fra eksisterende kjørebane kant er horisontal med veien, krav

til stigning i avkjørselen er dermed oppfylt.

I henhold til normen skal deretter de neste 3 meterne i avkjørselen ha en naturlig overgangskurve til avkjørselens videre forløp, også dette krav er oppfylt da veien skråner jevnt ned til Nordbergveien 60 B.

De neste 30 meter skal deretter ha en stigning på maks 1:8 i henhold til normen. I denne saken har ansvarlig søker gjennom oppmåling angitt en stigning på 1:6, noe som i utgangspunktet er brattere enn normen tilsier. Normen legger imidlertid opp til unntak der situasjonen/terrenget gjør det umulig å følge ovenfor nevnte regler for stigningsprofil. I foreliggende sak er det tale om en atkomstvei til en bolig som ligger lavere i terrenget enn Nordbergveien. Atkomstveiens stigningsforhold vil følgelig verken medføre vannavrenning ut på Nordbergveien eller øke risikoen for at kjøretøyer sklir ut i Nordbergveien. Det vil heller ikke bli utfordrende for kjøretøyer å stanse før utkjøring til Nordbergveien. Staten finner også grunn til å vektlegge at veien er etablert i dag og benyttes av de som allerede bor i Nordbergveien 60 B. Det er altså kun tale om økt bruk for ytterligere én boenhet. Så lenge avkjørselen ikke medfører økt fare for

vannavrenning eller økt risiko for trafikkuhell finner etaten at formålet med avkjørselsnormen er ivaretatt. Veien anses ikke som farlig. For øvrig gjør etaten oppmerksom på at avkjørselens bredde er i henhold til normen, som setter en maksimumsgrense på 4 meter.

Det er ikke satt som vilkår for dispensasjon- og byggetillatelse av 16.11.2018 at veien anlegges

med varmekabler. Avkjørselen er godkjent med et stigningstall på 1:6, og det forutsettes at grunneierne selv tar ansvar for brøyting og strøing slik at veien kan benyttes på helårsbasis. Følgelig er ikke tiltakshaver avhengig av rettigheter til å anlegge varmekabler på annenmanns grunn.

Plan- og bygningsetaten slutter seg til søkers anførsel om at naboenes parkering foran garasjen ikke kan hensyntas ved vurdering av frisikt i avkjørselen. Garasjen i Nordbergveien 60 A skulle

som utgangspunkt benyttes til oppstilling av kjøretøy i henhold til tillatelse av 12.01.1955, etaten kan ikke se at det har blitt omsøkt eller gitt tillatelse til etablering av ytterligere én parkeringsplass foran garasjen. Heller ikke plassering av avfallsbeholdere er relevant ved vurdering av frisikt, da disse enkelt kan flyttes til et annet sted på tomten. På samme måte som for oppstilling av biler er det grunneierens eget ansvar å sikre at plassering av avfallsbeholdere ikke kommer i strid med frisikthensyn.

At det allerede er etablert en utleiedel i Nordbergveien 60 B er heller ikke relevant for vurderingen av avkjørselsplanen. Så lenge slik utleie ikke medfører ulovlig etablering av nye boenheter er dette et forhold som faller utenfor kommunens myndighetsområde. Ansvarlig søker har sendt inn kart som viser prosjektering av parkeringsplasser og manøvreringsareal. Fire parkeringsplasser er markert på eiendommen, med snuareal utenfor regulert veigrunn. Fem

meter anses som tilfredsstillende snuareal for alminnelige personbiler.

Vedtaket er således etter etatens vurdering fattet i tråd med gjeldende retningslinjer. Avkjørselen er tilpasset de stedlige forholdene basert på en konkret faglig vurdering. Momenter

som inngår i vurderingen er sikt og muligheten for trafikksikker avkjørsel fra offentlig vei. Så lenge avkjørselsplanen tilfredsstiller kravene i retningslinjene godkjenner etaten avkjørselsplanen.

Plan- og bygningsetaten kommer etter dette til at klagers anførsler om at avkjørselen må avslås

ikke kan føre frem. Klagen anbefales ikke tatt til følge.

Sekretariatet for klagenemnda sin vurdering:

Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken. Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter veglova §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei i forbindelse med dele- og byggesaker, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016.

Det faglige sekretariatet for klagenemnda legger som Plan- og bygningsetaten til grunn at avkjørselen ikke vil bli mer trafikkfarlig ved den utvidede bruken som følger av at eiendommen

får en boenhet til. Sekretariatet vektlegger som etaten at helningen i avkjørselen er akseptabel da den leder vekk fra den offentlige veien og dermed ikke medfører fare for ukontrollert utkjøring på veien.

Sekretariatet finner etter dette at Plan- og bygningsetatens vedtak av 16.11.2018 om godkjenning av avkjørsel er å anse som gyldig. Sekretariatet slutter seg til Plan- og bygningsetatens vurdering og konklusjon i saken, og anbefaler at klagen ikke tas til følge. Saken sendes klagenemnda for endelig avgjørelse. Kopi av innstillingen sendes samtidig sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda innstiller til klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Plan- og bygningsetatens vedtak av 16.11.2018 om godkjenning av avkjørselsplan, opprettholdes. Klagenemnda legger som Plan- og bygningsetaten at gjeldende krav etter veglova med forskrift er oppfylt, herunder hva gjelder krav til trafikksikkerhet.

Klage fra Frogner Advokatkontor v/advokat Bernhard O. Halvorsen jr. på vegne av Nordbergveien 60 A tas ikke til følge.

Sak 179 Klage - Vedtak om avvisning av klage (201803839)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 12.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetaten vedtak 6. april 2018 (vedlegg 2) om avvisning av klage på grunn av oversittet klagefrist.

Vedtaket ble påklaget av Max Wilhelm Kildebo 26. april 2018 (vedlegg 7). Bymiljøetaten opprettholdt sitt vedtak om å avvise klagen ved brev av 15. mai 2018 (vedlegg 1).

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

1.1 Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avvisning av klage er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Max Wilhelm Kildebo er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Vedtaket som er påklaget ble fattet 6. april 2018 og klage ble fremmet 26. april 2018, tre uker og én dag etter at vedtaket ble fattet. Faglig sekretariat legger til at det har gått minst én dag med til postgang etter at Bymiljøetaten fattet sitt vedtak 6. april, og at klagefristen som følger av fvl. § 29 dermed er overholdt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

2.1 Saksopplysninger

Den 23. mars 2018 vedtok Bymiljøetaten (BYM) å taue inn et uregistrert kjøretøy i Biskop Heuchs vei i forbindelse med snørydding av gaten.

Kjøretøyet ble hentet fra inntauingsanlegget dagen etter, den 24. februar 2018, og Bymiljøetaten mottok en klage på inntauingsvedtaket 30. mars 2018, to uker etter at klagefristen hadde gått ut.

2.2 Rettslig grunnlag

Det følger av forvaltningsloven § 29 første ledd at «fristen for å klage er 3 uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part».

Etter fvl. § 31 første og andre ledd kan forvaltningen på visse vilkår gi oppreisning for oversittet klagefrist:

«Selv om klageren har oversittet klagefristen, kan klagen tas under behandling såfremt

- a) parten eller hans fullmektig ikke kan lastes for å ha oversittet fristen eller for å ha drøyd med å klage etterpå, eller
- b) det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd.

Ved vurdering av om klagen bør tas opp til behandling, skal det også legges vekt på om endring av vedtaket kan medføre skade eller ulempe for andre».

2.3 Klagers anførsler

Klager anfører at grunnen til at klage ble fremmet etter fristen var at han ikke fikk registrert klagen. Klager mener at hans kjøretøy er registrert, men at kjøretøyet hos Bymiljøetaten urettmessig hadde blitt registrert som et uregistrert kjøretøy. Dette førte til at klager fikk problemer med å registrere klagen sin før fristen var gått ut.

2.4 Behandling i første instans

Bymiljøetaten anfører at vedtak om å avvise klagen er korrekt da klagefristen etter fvl. § 29 er oversittet. Reglene om oppfriskning i § 31 gir ikke grunnlag for å ta saken til behandling.

Kjøretøyet ble inntaet i forbindelse med avvikling av vegarbeid den 23. februar 2018, og Bymiljøetaten mottok klage på inntauingsvedtaket 30. mars 2018, to uker etter at klagefristen utløp.

Det følger av forvaltningsloven § 31 første ledd at klagen kan tas under behandling ved oversittelse av klagefrist på gitte vilkår. Bymiljøetaten kan ikke se at klager ikke kan lastes for å ha oversittet klagefristen. På kommunens hjemmesider finner man ulike klageskjema tilrettelagt for å kunne klage på parkeringsgebyr og inntauinger. I tillegg er det kontaktinformasjon der, slik at man enkelt kan kontakte etaten dersom det skulle oppstå problemer med å innlevere en klage.

Bymiljøetaten mottok først en henvendelse i saken to uker etter at klagefristen var utløpt, og etaten er av den oppfatning at klager burde ha tatt kontakt på et mye tidligere tidspunkt dersom han hadde problemer med å levere inn en klage.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Etter forvaltningsloven § 29 første ledd, er fristen for å klage tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part. Klage i denne saken kom inn to uker etter at klagefristen var utløpt.

Det følger av fvl. § 31 at klagen etter en skjønnsmessig vurdering likevel kan tas under vurdering som klagesak. Det er som utgangspunkt opp til kommunens frie skjønn å avgjøre om oppreisning skal gis, og det er derfor ikke noen som har rettskrav på oppreisning. Vilkårene som følger av § 31 første ledd bokstav a eller b må likevel være til stede for at oppreisning skal gis, se Woxholt, *Forvaltningsloven med kommentarer*, (2006) s. 498. Etter §

31 første ledd bokstav a og b kan klagen tas under behandling dersom parten ikke kan lastes for å ha oversittet fristen, eller det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd.

Det første spørsmålet er derfor om klager kan lastes for å ha oversittet fristen, eller for å ha drøyd med å klage etterpå.

Det følger av forarbeidene til forvaltningsloven (Ot.prp. nr. 3 (1976-1977)) på side 93 at

«unnskyldelig vil fristoversittingen kunne være f. eks. dersom det ikke er gitt orientering om klagefristen. Det skal også legges vekt på om parten har drøyd med å framsette klage. Om klagen bør tas under behandling når klageren har somlet, avhenger av om det foreligger særlige grunner».

Sekretariatet kommer tilbake til spørsmålet om det foreligger *særlige grunner*.

Eksempler på tilfeller som kan være unnskyldelig fristoversittelse er at parten ikke har blitt gjort oppmerksom på klagefristen, eller har vært forhindret fra å foreta seg noe på grunn av fravær eller sykdom (Eckhoff/Smith, *Forvaltningsrett* (2010) side 317).

Bymiljøetaten mener at klager kan lastes for å ha oversittet klagefristen. Etaten viser til at det på kommunens hjemmesider er tilrettelagt for å klage, og det er også kontaktinformasjon tilgjengelig dersom man skulle ha problemer med å levere inn en klage. Klager på sin side skriver at han hadde problemer med å levere inn klage, fordi kjøretøyet uriktig hadde blitt registrert av etaten som et uregistrert kjøretøy.

Faglig sekretariat viser til at klager har blitt opplyst om klagemulighet og klagefrist på inntauingsfakturaen (se vedlegg 3), der det opplyses om at begrunnet klage inngis skriftlig til Bymiljøetaten innen tre uker fra ileggelsesdato. Det står også at klagere kan bruke kommunens interaktive klageskjema, med henvisning til kommunens nettside. Sekretariatet er av den oppfatning at det har vært tilstrekkelig opplyst om klageadgang og fremgangsmåte. Dersom klager hadde problemer med å legge inn elektronisk søknad, hadde han anledning til å ta kontakt med etaten for å få bistand til dette før utløpet av klagefristen.

Faglig sekretariat mener etter dette at klager kan lastes for ikke å ha levert klagen innen utløpet av klagefristen.

Det andre spørsmålet er om særlige grunner gjør at det er rimelig at klagen likevel blir prøvd.

Woxholt (s. 499) mener at oppreisning etter dette alternativet ikke bør være kurant:

«forutsetningen er jo gjerne her at klageren eller fullmektigen kan lastes for oversittelsen. Et hensyn som kan tale for oppreisning etter dette alternativet, er at saken er av særskilt stor betydning for klageren, eller at den reiser et prinsippsspørsmål som også forvaltningen er tjent med at det blir tatt stilling til».

Som eksempel på særlig grunn nevner forarbeidene at det klages over rettsanvendelsen ved vedtaket, fordi rettsspørsmålet ikke derved (ved avvisning) bringes ut av verden.

Det er i den foreliggende sak klaget over faktum, ikke rettsanvendelsen (se vedlegg 6). Sekretariatet kan ikke se at saken reiser et prinsippsspørsmål som det er viktig å få prøvd. Utover de grunner som tidligere er nevnt, for hvorfor klage ble fremmet etter fristen, har

klager ikke anført særlige grunner som tilsier at klagen skal tas til behandling til tross for fristoversittelse. Sekretariatet kan heller ikke se at det foreligger slike særlige grunner i denne saken.

Det følger av § 31 tredje ledd at det ved vurderingen skal legges vekt på om endring av vedtaket kan medføre skade eller ulempe for andre. Faglig sekretariat legger til grunn at vedtaket ikke vil ha konsekvenser for andre enn klager selv.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Etter forvaltningsloven § 29 første ledd, er fristen for å klage tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part. Klage i denne saken kom inn to uker etter at klagefristen var utløpt.

Det følger av fvl. § 31 at klagen etter en skjønnsmessig vurdering likevel kan tas under vurdering som klagesak. Det er som utgangspunkt opp til kommunens frie skjønn å avgjøre om oppreisning skal gis, og det er derfor ikke noen som har rettskrav på oppreisning. Vilårene som følger av § 31 første ledd bokstav a eller b må likevel være til stede for at oppreisning skal gis, se Woxholt, *Forvaltningsloven med kommentarer*, (2006) s. 498. Etter § 31 første ledd bokstav a og b kan klagen tas under behandling dersom parten ikke kan lastes for å ha oversittet fristen, eller det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd.

Det første spørsmålet er derfor om klager kan lastes for å ha oversittet fristen, eller for å ha drøyd med å klage etterpå.

Det følger av forarbeidene til forvaltningsloven (Ot.prp. nr. 3 (1976-1977)) på side 93 at

«unnskyldelig vil fristoversittingen kunne være f. eks. dersom det ikke er gitt orientering om klagefristen. Det skal også legges vekt på om parten har drøyd med å framsette klage. Om klagen bør tas under behandling når klageren har somlet, avhenger av om det foreligger særlige grunner».

Klagenemnda kommer tilbake til spørsmålet om det foreligger *særlige grunner*.

Eksempler på tilfeller som kan være unnskyldelig fristoversittelse er at parten ikke har blitt gjort oppmerksom på klagefristen, eller har vært forhindret fra å foreta seg noe på grunn av fravær eller sykdom (Eckhoff/Smith, *Forvaltningsrett* (2010) side 317).

Bymiljøetaten mener at klager kan lastes for å ha oversittet klagefristen. Etaten viser til at det på kommunens hjemmesider er tilrettelagt for å klage, og det er også kontaktinformasjon tilgjengelig dersom man skulle ha problemer med å levere inn en klage. Klager på sin side skriver at han hadde problemer med å levere inn klage, fordi kjøretøyet uriktig hadde blitt registrert av etaten som et uregistrert kjøretøy.

Klagenemnda viser til at klager har blitt opplyst om klagemulighet og klagefrist på inntauingsfakturaen (se vedlegg 3), der det opplyses om at begrunnet klage inngis skriftlig til Bymiljøetaten innen tre uker fra ileggelsesdato. Det står også at klagere kan bruke kommunens interaktive klageskjema, med henvisning til kommunens nettside. Klagenemnda er av den oppfatning at det har vært tilstrekkelig opplyst om klageadgang og fremgangsmåte. Dersom klager hadde problemer med å legge inn elektronisk søknad, hadde han anledning til å ta kontakt med etaten for å få bistand til dette før utløpet av klagefristen.

Klagenemnda mener etter dette at klager kan lastes for ikke å ha levert klagen innen utløpet av klagefristen.

Det andre spørsmålet er om særlige grunner gjør at det er rimelig at klagen likevel blir prøvd.

Woxholt (s. 499) mener at oppreisning etter dette alternativet ikke bør være kurant:

«forutsetningen er jo gjerne her at klageren eller fullmektigen kan lastes for oversittelsen. Et hensyn som kan tale for oppreisning etter dette alternativet, er at saken er av særskilt stor betydning for klageren, eller at den reiser et prinsippspørsmål som også forvaltningen er tjent med at det blir tatt stilling til».

Som eksempel på særlig grunn nevner forarbeidene at det klages over rettsanvendelsen ved vedtaket, fordi rettsspørsmålet ikke derved (ved avvisning) bringes ut av verden.

Det er i den foreliggende sak klaget over faktum, ikke rettsanvendelsen (se vedlegg 6). Klagenemnda kan ikke se at saken reiser et prinsippspørsmål som det er viktig å få prøvd. Utover de grunner som tidligere er nevnt, for hvorfor klage ble fremmet etter fristen, har klager ikke anført særlige grunner som tilsier at klagen skal tas til behandling til tross for fristoversittelse. Klagenemnda kan heller ikke se at det foreligger slike særlige grunner i denne saken.

Det følger av § 31 tredje ledd at det ved vurderingen skal legges vekt på om endring av vedtaket kan medføre skade eller ulempe for andre. Klagenemnda legger til grunn at vedtaket ikke vil ha konsekvenser for andre enn klager selv.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 180 Klage - Vedtak om avvisning av klage (201801229)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 12.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak 5. juli 2017 om avvisning av klage på grunn av oversittet klagefrist.

Vedtaket ble påklaget av Reidar Stokke, på vegne av Candida Maria Aquino Soriano, 28. juli 2017. Bymiljøetaten opprettholdt sitt vedtak om å avvise klagen ved brev 30. januar 2018.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

1.1 Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avvisning av klage er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 tredje ledd. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Candida Maria Aquino Soriano er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e, og Reidar Stokke, som er hennes ektemann (klager), har klaget på vedtaket etter fullmakt.

Vedtaket som er påklaget ble fattet 5. juli 2017. Klagefristen er tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtak kom frem til klager, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd. For at klage skal være fremsatt i tide, «er det nok at erklæringen før utløpet av fristen er avgitt til tilbyder av posttjenester som skal sørge for å få sendingen frem til forvaltningsorganet», jf. fvl. § 30. Klage ble fremmet 28. juli 2017. Det gikk altså tre uker og to dager fra vedtak ble fattet hos Bymiljøetaten, til klage ble mottatt hos etaten. Faglig sekretariat mener det er naturlig å legge til minimum én dag i postgang i hver ende, og legger til grunn at klage ble avgitt til posten innen utløpet av fristen. Klagefristen som følger av fvl. § 29 er dermed overholdt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

2.1 Saksopplysninger

Den 27. april 2016 vedtok Bymiljøetaten (BYM) å taue inn en avskiltet Toyota Hiace fra Refstad Alle. Kjøretøyet ble inntaet fordi det var vårrengjøring på strekningen, og kjøretøyet stod parkert til hinder for det planlagte arbeidet.

Kjøretøyet ble ikke hentet, og 29. april 2016 sendte etaten et brev til bileier, med varsel om at kjøretøyet ville bli solgt eller kondemnert uten ytterligere varsel, dersom det ikke ble hentet innen 14 dager, jf. vegtrafikkloven § 37.

Den 20. juni 2017 mottok BYM for første gang brev fra Reidar Stokke, med klage på vedtaket om inntauing, 14 måneder etter at varsel om inntauing ble sendt eier av kjøretøyet. I mellomtiden hadde kjøretøyet blitt kondemnert.

Bymiljøetaten svarte på klagers henvendelse i brev 5. juli 2017, med at klagen ikke kunne tas i behandling da denne var fremmet mer enn ett år etter at vedtaket ble truffet, jf. fvl. § 31.

Etter dette var det korrespondanse mellom Bymiljøetaten og klager i perioden 14. august 2017 til 24. januar 2018 der etaten gjentatte ganger informerte om at klager måtte legge ved fullmakt fra bileier, dersom han ønsket å klage på vedtaket for henne. Sekretariatet viser til vedlegg 1 for en nærmere gjennomgang av saken.

2.2 Rettslig grunnlag

Det følger av forvaltningsloven § 29 første ledd at «fristen for å klage er 3 uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part».

Av fvl. § 31 følger det at klagen kan tas til behandling på visse vilkår selv om klagefristen er oversittet. Det følger av bestemmelsens tredje ledd at klagen ikke kan behandles som klagesak «dersom det er gått mer enn ett år siden vedtak ble truffet».

2.3 Klagers anførsler

Klager stiller spørsmål ved hvem som er klar over regelen som følger av forvaltningsloven § 31 tredje ledd, om at man ikke kan klage dersom det er gått mer enn ett år.

Klager skriver videre at bileier har fått en rekke henvendelser på sin mobiltelefon fra folk som ønsker å kjøpe kjøretøyet, men at hun har opplyst disse om at dette ikke var til salgs. Klager lurte på hvem som har gitt hennes telefonnummer til Finn.no, og hvorfor det da kan være slik at rettmessige eier ikke fikk beskjed i forkant av avhenting.

Klager anfører at de hadde et boforhold i området Refstad Alle, men hadde fraflyttet stedet, og kort tid senere var kjøretøyet vekk, og følgelig var kjøretøyet ikke «hensatt» (sekretariatets anførselstegn).

2.4 Behandling i første instans

Bymiljøetaten anfører prinsipalt at vedtak om å avvise klagen er korrekt da klagefristen er oversittet, jf. forvaltningsloven § 29. Reglene om oppfriskning i § 31 gir ikke grunnlag for å ta saken til behandling.

Bymiljøetaten viser til sin begrunnelse i vedtaksbrev av 29. desember 2017. Her heter det at etaten mottok klage på inntauingsvedtaket den 20. juni 2017, nesten 14 måneder etter at bileier burde vært kjent med inntauingsvedtaket av 27. april 2016.

Etaten viser videre til forvaltningsloven § 31 første ledd som regulerer adgangen til å ta en klage under behandling på visse vilkår, ved oversittet klagefrist. BYM skriver: «etter § 31 tredje ledd følger det imidlertid en absolutt frist som sier at *«klagen kan ikke tas under behandling som klagesak dersom det er gått mer enn ett år siden vedtaket ble truffet»*».

Vedtaket ble påklaget mer enn ett år etter at inntauingsvedtaket ble truffet. Bymiljøetaten har vurdert at det ikke er grunnlag for å ta saken under behandling, og avvisningsvedtaket opprettholdes. Etaten oversendte saken til klagebehandling 30. januar 2018.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det følger av fvl. § 31 at en klage kan tas til behandling på visse vilkår, selv om klagefristen er oversittet. Av § 31 tredje ledd følger det at en klage ikke kan tas under behandling som klagesak dersom det er gått mer enn ett år siden vedtaket ble truffet. Det følger av § 31 første og andre ledd en skjønnsmessig adgang til å behandle en klage etter oversittet frist. Ettersom tredje ledd ikke gir anvisning på noen skønnsvurdering, er det naturlig å tolke tredje ledd som en absolutt frist som forvaltningen ikke kan overprøve. Det følger også av juridisk litteratur at fristen er absolutt, og at «oppreisning ikke under noen omstendighet kan gis hvis det er gått mer enn ett år siden vedtaket ble truffet» (Eckhoff/Smith, *Forvaltningsrett* (2010) s. 318).

Når det gjelder klagers spørsmål om hvem som kjenner til regelen om at man ikke kan klage etter ett år, mener sekretariatet at den enkelte har en selvstendig plikt til å gjøre seg kjent med gjeldende regelverk. Den absolutte fristen på ett år er satt slik at forvaltningen skal kunne sette punktum ved gamle saker. I løpet av denne tiden skal parten ha hatt nok tid til å ivareta sine interesser ved å fremme klage, eventuelt ved å ta kontakt med forvaltningen ved behov for bistand. Sekretariatet understreker at den alminnelige klagefristen er på tre uker, og at det heller ikke er slik at en klage uten videre ville ha blitt behandlet, selv om den ble fremmet før det var gått ett år.

Faglig sekretariat ser det ikke som nødvendig å gå inn på klagers spørsmål om hvorfor eier av kjøretøyet ikke ble varslet før inntauingen, og om hvem som har gitt hennes telefonnummer til finn.no, da dette ikke har betydning for vurderingen av spørsmålet om avvisning. Heller ikke anførselen om at kjøretøyet ikke var «hensatt» har relevans for spørsmålet om avvisning.

Det fremstår av den oversendte dokumentasjon som noe usikkert om klager ble opplyst om klageadgang og klagefrist ved underretningen om inntauingsvedtaket. Det følger av forarbeidene til forvaltningsloven (Ot.prp. nr. 38 (1964-1965) s. 103) at klagefristen løper fra tidspunkt for underretning, selv om den melding vedkommende har fått, ikke inneholder opplysning om klagefrist. Mangel på underretning om klagefrist vil kunne begrunne oppreisning etter § 31. Dette vil imidlertid kun være aktuelt ved en vurdering av om parten ikke kan lastes for å ha oversittet fristen etter § 31 første ledd, og kan ikke begrunne oppreisning etter den absolutte fristen som følger av tredje ledd.

Sekretariatet ser det slik at ettårsfristen etter § 31 tredje ledd startet å løpe da eier av kjøretøyet fikk varsel om inntauingen 29. april 2016. Reidar Stokke klaget på vegne av Candida Maria Aquino Soriano 20. juni 2017, og la først fram fullmakt 5. desember 2017. Faglig sekretariat legger til grunn at klagefristen ble avbrutt ved klage den 20. juni, selv om klager ikke formelt sett hadde fullmakt på dette tidspunktet. Når klage ble mottatt 20. juni 2017, var det allerede gått 14 måneder fra vedtaket ble fattet. Hvilken dato man legger til grunn som fristavbrytende, er derfor ikke avgjørende. Klagefristen er uansett oversittet med mer enn ett år. Klagen kan derfor ikke tas under behandling som klagesak.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det følger av fvl. § 31 at en klage kan tas til behandling på visse vilkår, selv om klagefristen er oversittet. Av § 31 tredje ledd følger det at en klage ikke kan tas under behandling som klagesak dersom det er gått mer enn ett år siden vedtaket ble truffet. Det følger av § 31 første og andre ledd en skjønsmessig adgang til å behandle en klage etter oversittet frist. Ettersom tredje ledd ikke gir anvisning på noen skjønnsvurdering, er det naturlig å tolke tredje ledd som en absolutt frist som forvaltningen ikke kan overprøve. Det følger også av juridisk litteratur at fristen er absolutt, og at «oppreisning ikke under noen omstendighet kan gis hvis det er gått mer enn ett år siden vedtaket ble truffet» (Eckhoff/Smith, *Forvaltningsrett* (2010) s. 318).

Når det gjelder klagers spørsmål om hvem som kjenner til regelen om at man ikke kan klage etter ett år, mener klagenemnda at den enkelte har en selvstendig plikt til å gjøre seg kjent med gjeldende regelverk. Den absolutte fristen på ett år er satt slik at forvaltningen skal kunne sette punktum ved gamle saker. I løpet av denne tiden skal parten ha hatt nok tid til å ivareta sine interesser ved å fremme klage, eventuelt ved å ta kontakt med forvaltningen ved behov for bistand. Klagenemnda understreker at den alminnelige klagefristen er på tre uker, og at det heller ikke er slik at en klage uten videre ville ha blitt behandlet, selv om den ble fremmet før det var gått ett år.

Klagenemnda ser det ikke som nødvendig å gå inn på klagers spørsmål om hvorfor eier av kjøretøyet ikke ble varslet før inntauingen, og om hvem som har gitt hennes telefonnummer til finn.no, da dette ikke har betydning for vurderingen av spørsmålet om avvisning. Heller ikke anførselen om at kjøretøyet ikke var «hensatt» har relevans for spørsmålet om avvisning.

Det fremstår av den oversendte dokumentasjon som noe usikkert om klager ble opplyst om klageadgang og klagefrist ved underretningen om inntauingsvedtaket. Det følger av forarbeidene til forvaltningsloven (Ot.prp. nr. 38 (1964-1965) s. 103) at klagefristen løper fra tidspunkt for underretning, selv om den melding vedkommende har fått, ikke inneholder opplysning om klagefrist. Mangel på underretning om klagefrist vil kunne begrunne oppreising etter § 31. Dette vil imidlertid kun være aktuelt ved en vurdering av om parten ikke kan lastes for å ha oversittet fristen etter § 31 første ledd, og kan ikke begrunne oppreising etter den absolutte fristen som følger av tredje ledd.

Klagenemnda ser det slik at ettårsfristen etter § 31 tredje ledd startet å løpe da eier av kjøretøyet fikk varsel om inntauingen 29. april 2016. Reidar Stokke klaget på vegne av Candida Maria Aquino Soriano 20. juni 2017, og la først fram fullmakt 5. desember 2017. Klagenemnda legger til grunn at klagefristen ble avbrutt ved klage den 20. juni, selv om klager ikke formelt sett hadde fullmakt på dette tidspunktet. Når klage ble mottatt 20. juni 2017, var det allerede gått 14 måneder fra vedtaket ble fattet. Hvilken dato man legger til grunn som fristavbrytende, er derfor ikke avgjørende. Klagefristen er uansett oversittet med mer enn ett år. Klagen kan derfor ikke tas under behandling som klagesak.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00656]

Sak 181 Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3016106 (201801563) - Sameiet Åkebergveien 18 B

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 25.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 6. februar 2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3016106 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 30. januar 2018 ble det observert avvisere satt opp utenfor bygården i Åkebergveien 18 B. Bymiljøetaten foretok kontroller av bygården hver dag fram til 6. februar 2018. Avvisere hang ute hele perioden (vedlegg 1). Da etaten kontrollerte bygården den 6. februar 2018 hadde avviserne hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 1).

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Åkebergveien 18 B er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 8. februar 2018. Klage ble fremmet 13. februar 2018, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager anfører at sameiet ikke har blitt godt informert. Klager viser til værhistorikken den siste måneden før miljøgebyret ble ilagt, og at det har vekslet mellom pluss- og minusgrader nesten fra dag til dag. Klager mener at de vil iverksette flere tiltak fremover, men at boten ikke hører hjemme med tanke på de tiltakene som er iverksatt og dårlig informasjon fra bydelen.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. Etaten peker på at gårdeier selv er ansvarlig for å sette seg inn i gjeldende regelverk.

I henhold til politivedtekten § 4-1 plikter gårdeier straks det er rasfare å sette opp avvisere eller lignende innretning som varsler om denne faren, og deretter snarest sørge for at taket blir ryddet.

Etaten er av erfaring kjent med at avvisere som står ute i lengre perioder er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. Avviserne kan også bidra til å skape trafikkfarlige situasjoner, da fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg kan avvisere som står ute i lengre perioder føre til at de mister sin varslings effekt.

Bymiljøetaten peker på at gårdeier må ha innarbeidet rutiner for å sette ut avvisere når det er fare for takras, for å rydde taket snarest mulig, og for å fjerne avviserne når taket er ryddet.

I henhold til politivedtekten kan avvisere kun unntaksvis stå ute lengre enn syv dager, og kun i situasjoner hvor det tar lengre tid enn syv dager å rydde taket. I slike tilfeller plikter gårdeier å dokumentere hvorfor det tok lengre tid enn syv dager å rydde taket.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate og at dette stiller skjerpede krav til gårdeier.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 16. februar 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 6. februar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3016106 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret

ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet for å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lengre enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Gårdeier har ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand til takrydding, og det fremgår ikke av klagen at klager har vurdert å rekvirere bistand. Klager har ikke bestridt at avviserne hang ute lengre enn syv dager, men har vist til at været svingte veldig den perioden avviserne hang ute.

Klager har videre vist til at miljøgebyret ikke hører hjemme med tanke på de tiltakene som er iverksatt, og mangel på informasjon. Faglig sekretariat er enig med Bymiljøetaten om at gårdeier selv har et ansvar for å sette seg inn i gjeldende regelverk. Videre skal avvisere kun brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. Sekretariatet understreker at vekslende værforhold ikke kan begrunne unntak fra denne regelen.

Avvisere må kun brukes når det er nødvendig, og kan ikke brukes som sikkerhetsventiler ved for eksempel vekslende vær. Sekretariatet støtter seg til Bymiljøetatens begrunnelser. Avvisere som henger ute i lengre perioder er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. Avviserne kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg vil avviserne kunne miste sin varslings effekt dersom de henger ute over lengre perioder. Det er derfor viktig at de ikke henger ute lengre enn nødvendig.

Klager har ikke anført noe som etter faglig sekretariats syn kan begrunne unntak fra hovedregelen om at avvisere ikke kan henge ute lengre enn syv dager.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 6. februar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3016106 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet for å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lenger enn syv dager dersom gårdeier kan dokumentere ventetid på rekvirert bistand til takrydding.

Gårdeier har ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand til takrydding, og det fremgår ikke av klagen at klager har vurdert å rekvirere bistand. Klager har ikke bestridt at avviserne hang ute lenger enn syv dager, men har vist til at været svingte veldig den perioden avviserne hang ute.

Klager har videre vist til at miljøgebyret ikke hører hjemme med tanke på de tiltakene som er iverksatt, og mangel på informasjon. Klagenemnda er enig med Bymiljøetaten om at gårdeier selv har et ansvar for å sette seg inn i gjeldende regelverk. Videre skal avvisere kun brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. Klagenemnda understreker at vekslende værforhold ikke kan begrunne unntak fra denne regelen.

Avvisere må kun brukes når det er nødvendig, og kan ikke brukes som sikkerhetsventiler ved for eksempel vekslende vær. Klagenemnda støtter seg til Bymiljøetatens begrunnelser. Avvisere som henger ute i lengre perioder er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. Avviserne kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg vil avviserne kunne miste sin varslings effekt dersom de henger ute over lengre perioder. Det er derfor viktig at de ikke henger ute lenger enn nødvendig.

Klager har ikke anført noe som etter klagenemndas syn kan begrunne unntak fra hovedregelen om at avvisere ikke kan henge ute lenger enn syv dager.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 182 Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3017396 (201801607) - Sameiet Bjerregaards gate 1

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 25.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 27. januar 2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3017396 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 27. januar 2018 ble det i Bjerregaards gate 1 observert overheng av is på taket. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 1). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

1.1 Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Bjerregaards gate 1, ved styremedlem Joakim Borda-Pedreira, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 31. januar 2018. Klage ble fremmet 15. februar 2018, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager anfører at det ikke forelå fare for at snø kunne falle på forbipasserende ved dette tidspunkt. Bildene som er vedlagt som bevis, viser at hustaket er utrustet med snøfangere som hindrer snøras vinterstid. Snøfangerne har fungert svært effektivt siden de ble installert. Det er dessuten nesten umulig å se snø på de bildene som Bymiljøetaten viser til. Styret i Sameiet Bjerregaards gate 1 mener derfor at det ikke foreligger brudd på politivedtektene.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I dette tilfellet var det ikke satt opp avvisere for å informere om at det var rasfare fra taket på eiendommen.

Taket på bygården er anlagt med to opphøyde påbygg som ligger inne på selve taket. Det hang et overheng av is fra taket på ett av disse påbyggene.

Bygården har snøfangere, men som det framgår av vedlagte foto, er disse forholdsvis grove og det er godt med rom mellom tverrstengene og taket. Is som faller fra taket på påbygget vil kunne skli under snøfangerne og falle ned. Det forelå derfor et brudd på politivedtekten § 4-1.

Bymiljøetaten bemerker i denne sammenheng at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 19. februar 2018.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 27. januar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3017396 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av is på taket.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må derfor håndheves strengt.

Gårdeier har i dette tilfellet ikke satt opp avvisere, og klager bestrider at det forelå fare for at snø kunne falle på forbipasserende. Videre anfører klager at taket er utrustet med snøfangere som hindrer snøras vinterstid, og disse har fungert svært effektivt. Bymiljøetaten har på sin side vist til at det hang et overheng av is fra taket på ett av to påbygg på taket. Bygårdens snøfangere er forholdsvis grove, og is som faller ned fra taket vil kunne skli under snøfangerne og falle ned.

Faglig sekretariat er enig i Bymiljøetatens vurdering. Det er ikke tilstrekkelig å ha oppe snøfangere, dersom det er en reell fare for at isen likevel kan skli under snøfangeren og falle ned. Selv om mengden is på taket kan fremstå som liten ut fra den vedlagte dokumentasjonen, kan skadepotensialet være stort. Det vises tydelig på bildene at isen henger over kanten på påbygget, og faren for at det kan falle ned på offentlig grunn er derfor tilstede. Isen som vist på bildet vil derfor kunne utgjøre en fare for forbipasserende. Sekretariatet viser til at politivedtektenes bestemmelse om snø, is og takras skal tolkes strengt, av hensyn til trygg ferdsel, og fordi brudd på bestemmelsen kan få alvorlige konsekvenser.

Ettersom det forelå en fare for at is kunne falle ned mot offentlig sted, skulle gårdeier straks ha satt opp avvisere og snarest sørge for at taket ble ryddet.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 27. januar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3017396 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av is på taket.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må derfor håndheves strengt.

Gårdeier har i dette tilfellet ikke satt opp avvisere, og klager bestrider at det forelå fare for at snø kunne falle på forbipasserende. Videre anfører klager at taket er utrustet med snøfangere som hindrer snøras vinterstid, og disse har fungert svært effektivt. Bymiljøetaten har på sin

side vist til det hang et overheng av is fra taket på ett av to påbygg på taket. Bygårdens snøfangerer er forholdsvis grove, og is som faller ned fra taket vil kunne skli under snøfangerne og falle ned.

Klagenemnda er enig i Bymiljøetatens vurdering. Det er ikke tilstrekkelig å ha oppe snøfangerer, dersom det er en reell fare for at isen likevel kan skli under snøfangeren og falle ned. Selv om mengden is på taket kan fremstå som liten ut fra den vedlagte dokumentasjonen, kan skadepotensialet være stort. Det vises tydelig på bildene at isen henger over kanten på påbygget, og faren for at det kan falle ned på offentlig grunn er derfor tilstede. Isen som vist på bildet vil derfor kunne utgjøre en fare for forbipasserende. Klagenemnda viser til at politivedtektenes bestemmelse om snø, is og takras skal tolkes strengt, av hensyn til trygg ferdsel, og fordi brudd på bestemmelsen kan få alvorlige konsekvenser.

Ettersom det forelå en fare for at is kunne falle ned mot offentlig sted, skulle gårdeier straks ha satt opp avvisere og snarest sørge for at taket ble ryddet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00661]

Sak 183 Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3017046 (201801670) - Sameiet Københavngata 19

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 25.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 25.1.2018, vedrørende ileggelse av miljøgebyr nr. 3017046 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 25.1.2018 ble det i Københavngata ved nr. 19 observert is langs taket på bygården, og Bymiljøetaten vurderte at det forelå fare for takras. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-3).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Vedtaket ble påklaget av sameiets styreleder den 19.2.2018 (dok 5). I klagen anføres det at de vedlagte bildene ikke viser noen fare for takras. Styreleder var selv ikke til stede i perioden miljøgebyret ble ilagt, men det opplyses om at beboerne i gården hadde fulgt med på om det var behov for å henge opp avvisere. Klager anfører at det ikke er snø/is som henger utenfor takrenna, og følgelig er til fare for forbipasserende.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sameiet Københavngt 19, Københavngata 19, 0566 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 30.1.2018. Klagen ble fremsatt 19.2.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. Etaten mener at det av fotodokumentasjonen fremgår at det lå et forholdsvis tykt lag med is på taket mellom snøfangere og takrenna. Selv om bygården har takrenne er det ingen garanti for at isen vil skli ned i denne. Bymiljøetaten viser også til at i denne saken ble Brann og redningsetaten tilkalt for å fjerne is fra taket som utgjorde en fare.

Etter en samlet vurdering av sakens opplysninger har etaten ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 20.2.2018 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 25.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3017046 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et tykt lag med is mellom snøfangere og takrenne på taket.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har anført at den fremlagte dokumentasjonen ikke viser at det var fare for takras på tidspunktet for illeggelsen av miljøgebyret. Det var derfor ikke behov for å sette ut avvisere.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier har en aktiv handlingsplikt til å føre tilsyn ved taket på bygården.

Faglig sekretariat mener at det i denne saken tydelig vises av fotodokumentasjonen at det lå et tykt lag med is på taket av bygården. Dersom denne isen løsner og raser ned fra taket, vil den kunne føre til store skader på både person og materiell. Sekretariatet mener derfor at gårdeier skulle ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om den mulige faren ved å ferdes på fortauet.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 19.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 25.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3017046 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et tykt lag med is mellom snøfangere og takrenne på taket.

Klager har anført at den fremlagte dokumentasjonen ikke viser at det var en fare for takras på tidspunktet for illeggelsen av miljøgebyret. Det var derfor ikke behov for å sette ut avvisere.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Klagenemnda understreker at gårdeier plikter straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier har en aktiv handlingsplikt til å føre tilsyn med taket på bygården.

Klagenemnda mener at det i denne saken tydelig vises av fotodokumentasjonen at det lå et tykt lag med is på taket av bygården. Dersom denne isen løsner og raser ned fra taket, vil den kunne føre til store skader på både person og materiell. Klagenemnda mener derfor at gårdeier skulle ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om den mulige faren ved å ferdes på fortauet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00674]

Sak 184 Klage - Illeggelse av miljøgebyr nr. 3013852 (201801608) - Sameiet Gyldenløves gate 12

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 15.02.2018 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 19. januar 2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3013852 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 19. januar 2018 ble det i Gyldenløves gate 12 observert istapper hengende fra taket. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 1). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Gyldenløves gate 12, ved styremedlem Johan Andre Sørenssen, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 23. januar 2018. Klage ble fremmet 13. februar 2018, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager anfører at de hadde bestilt fjerning av is, og installering av varmekabler på tak 17. januar 2018, og at de som skulle ordne dette hadde for liten lift og måtte komme tilbake. I mellomtiden hadde Bymiljøetaten vært på inspeksjon. Klager viser til at de kan få håndverker til å bekrefte dette.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I dette tilfellet var ikke avvisere satt opp for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen. På denne bakgrunn ble det ilagt et miljøgebyr.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 15. februar 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 19. januar 2018 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3013852 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av istapper på taket.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen skal derfor håndheves strengt.

Klager anfører at de hadde bestilt fjerning av is, og installering av varmekabler på tak, og at de som skulle ordne dette hadde for liten lift og måtte komme tilbake. I mellomtiden hadde Bymiljøetaten vært på inspeksjon. Bymiljøetaten har på sin side bemerket at det i dette tilfellet ikke var satt opp avvisere for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen. På denne bakgrunn ble det ilagt et miljøgebyr.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Sekretariatet mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at istapper kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, og gårdeier skulle ha hengt opp avvisere i påvente av at taket skulle ryddes.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 19. januar 2018 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3013852 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av istapper på taket.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen skal derfor håndheves strengt.

Klager anfører at de hadde bestilt fjerning av is, og installering av varmekabler på tak, og at de som skulle ordne dette hadde for liten lift og måtte komme tilbake. I mellomtiden hadde Bymiljøetaten vært på inspeksjon. Bymiljøetaten har på sin side bemerket at det i dette tilfellet ikke var satt opp avvisere for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen. På denne bakgrunn ble det ilagt et miljøgebyr.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Nemnda mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at istapper kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, og gårdeier skulle ha hengt opp avvisere i påvente av at taket skulle ryddes.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00696]

Sak 185 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3018024 (201801936) - Sameiet Frognerveien 60

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 28.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 23. januar 2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3018024 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 23. januar 2018 ble det i Frognerveien 60 observert flere store istapper hengende fra taket. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 1). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om ileggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Frognerveien 60, ved styreleder Rolf Hestenes, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra ileggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om ileggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 28. januar 2018. Klage ble mottatt hos Bymiljøetaten 22. februar 2018. Klagen var datert 15. februar 2018, og anses rettidig fremmet.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens ileggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager anfører at det var et eksepsjonelt snøfall i Oslo som medførte eksepsjonelt mye snø mellom snøfangere på taket og takrennene, samt i takrennen. Ved smelting og frysing kunne ikke de elektriske kablene ta unna, og de fikk noen istapper under takrennen ned mot den kommunale Frognerveien 60 og Frognerveien 64. Her står det alltid biler parkert tett inntil veggen, biler som fullstendig ser bort fra avviserne. Parkeringen gjør det umulig å fjerne is sikkert uten å få flyttet bilene. Flere av bilene er langtidsparkert, og umulig å få flyttet.

Klager anfører videre at styret har vist ansvar ved å fjerne is på fasaden mot Frogner Plass, der de har forhage og plass til å foreta sikker fjerning. Styret patruljerte siden mot den kommunale parkeringsplassen, og fjernet noe is etter å ha fått fjernet noen biler. De kontaktet Rasfare for å få fjernet is og snø, men disse kunne ikke operere lift uten at alle bilene var fjernet. Allerede før ilagt gebyr hadde styret forsterket snøfangere med finmasket gitter for at snø og is ikke skulle skli gjennom, samt lagt varmekabler i takrennene.

Grunnen ved Frognerveien 60 tilhørte opprinnelig gårdeier. Grunnen ble i følge klager ekspropriert av kommunen, og det ble anlagt kommunale parkeringsplasser der. Når parkering inntil vegg umuliggjør fjerning av snø eller is fra taket, bør Sameiet Frognerveien 60 ikke gjøres ansvarlig for dette.

Klager anfører at det virker umulig å stoppe bilister fra å parkere mot vegg uansett om avvisere eller flagg er satt opp. Da må det gjøres klart at dette skjer på eget ansvar, uten

mulighet for å gjøre sameiet ansvarlig for skader. Klager mener at kommunen burde skilte plassen slik at det fremstår som klart at all parkering skjer på eget ansvar. Hvis Oslo kommune ikke vil skilte sin parkeringsplass, eller treffe andre tiltak, vil styret måtte sette opp et passende skilt på veggen mot parkeringen.

Klager skriver til slutt at de har forsøkt å belyse en situasjon der Sameiet Frognerveien 60 ikke har kunnet fjerne eksepsjonell ising grunnet kommunal parkering. Sameiet burde derfor ikke ha blitt ilagt miljøgebyr. For å belyse dette har klager lagt ved bilder som viser at biler har parkert inntil veggen, til tross for varsel om rasfare (se vedlegg 1 og 3).

I tillegg til selve klagen, har klager sendt et brev med anførsler til klagenemnda 14. mars 2018 (vedlegg 2 og 3). Klager anfører at saken må ses i sammenheng med at Bymiljøetaten har gjort det vanskelig å finne parkeringsplass på Frogner, noe som har ført til at parkeringsplassen utenfor bygården har vært opptatt av biler som de ikke har informasjon om eierne til. Klager anfører også i dette brevet at styret var bekymret over situasjonen med istappene, og besøkt hver dag. Planen var å slå ned isbitene i samarbeid med de som bor i femte etasje så snart sidegaten var fri for biler. Dessverre stod det biler parkert der hele tiden.

Styrets befaring varte helt til alle isbiter og den is som befant seg foran snøfangerne hadde ramlet ned i sidegaten. Ingenting av det som hadde falt ned, falt langt fra veggen, og ingen av de parkerte bilene ble skadet.

Klager kunne ikke se på sine befaringsturer at det gikk folk langs bilene og veggen under de farlige istappene. Klager mener at de har handlet aktsomt gjennom regelmessig sjekk av rasfare. Klager mener videre at Bymiljøetaten har skjøvet ansvaret over på sameiet, til tross for sameiets begrensede mulighet til å fjerne is når det står biler parkert ved gården. Det er ikke noen løsning å søke omregulering når det er rasfare – biler må enten fjernes eller parkeres på eget ansvar.

2.4 Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. Snø og is som raser fra tak kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller slik sett strenge krav til gårdeier, og blir derfor også håndhevet strengt av Bymiljøetaten.

Da Bymiljøetatens betjent var på stedet, ble det observert flere store istapper hengende fra taket over den offentlige parkeringsplassen. Av betjentens internkommentar fremgår det at flere av istappene var over 50 cm lange og at betjenten observerte en person gående under istappene. Det var ingen avvisere på stedet.

Bymiljøetaten bemerker at med offentlig sted forstås ethvert sted som er alminnelig beferdet eller bestemt for alminnelig ferdsel, jf. politivedtekten § 1-1. Parkeringsplassen utenfor Frognerveien 60 er åpen for alminnelig ferdsel og er tilknyttet en mye beferdet gate. Parkeringsplassen anses som et offentlig sted, og som gårdeier stilles det strenge krav til Sameiet Frognerveien 60 om at sameiet ivaretar de særlig plikter som følger av politivedtekten.

Som gårdeier er man pålagt både å henge ut avvisere når det er fare for ras og å ha rutiner for å rydde taket snarest mulig. Denne plikten gjelder uavhengig av om biler blir parkert utenfor gården. Videre bemerker etaten at sameiet kan kontakte Bymiljøetaten ved behov for midlertidig omregulering av parkeringsplassen i forbindelse med rydding av tak.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 28. februar 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 23. januar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3018024 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert flere store istapper hengende fra taket.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen skal derfor håndheves strengt.

Klager anfører at det grunnet et eksepsjonelt snøfall var mye snø mellom snøfangerne. De elektriske kablene kunne ikke ta unna alt, og de fikk noen istapper under takrennen. Klager anfører at de forsøkte å fjerne dette, men at det var umulig å fjerne is sikkert uten å få flyttet bilene som stod parkert langs bygården. Videre hadde klager, allerede før ilagt gebyr, forsterket snøfangere med finmasket gitter for at snø og is ikke skulle skli gjennom, samt lagt varmekabler i takrennene.

Faglig sekretariat viser til at plikten til å fjerne is og snø innebærer mer enn å sette i verk enkeltstående tiltak. Selv om det kan være nyttig å sette opp snøfangere og installere varmekabler, er dette ikke i seg selv tilstrekkelig til å overholde plikten i politivedtekten til å rydde tak. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned, uavhengig av hvilke tiltak som er iverksatt for å forebygge at det skjer.

Klager har videre anført at det var umulig å fjerne isen på grunn av bilene som stod parkert ved bygget, og at bilene ikke har respektert avvisere eller opphengte flagg. Klager mener at kommunen burde skilte plassen slik at det fremstår som klart at all parkering skjer på eget ansvar. Faglig sekretariat understreker at avviserne ikke skal ha parkeringsregulerende funksjon. Avvisere skal henges opp for å varsle om at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe, og skal kun henge oppe til taket er ryddet. Det er gårdeiers ansvar å sørge for rydding av taket, selv om det står biler parkert ved gården. Faglig sekretariat legger, som Bymiljøetaten, til grunn at klager kunne tatt kontakt med Bymiljøetaten for bistand til midlertidig omregulering av parkeringsplassen.

Klagers anførsel om at grunnen ble ekspropriert av kommunen, som deretter anla parkeringsplasser der, endrer ikke på gårdeiers ansvar for å rydde taket.

Klager anfører at styret holdt befaringer helt til all isen som befant seg foran snøfangeren hadde ramlet ned, og at ingenting av det som hadde falt ned, falt langt fra veggen eller skadet parkerte biler. Klager kunne heller ikke se på sine befaringsturer at det gikk folk langs veggen og mellom bilene. Faglig sekretariat understreker at plikten til å rydde taket inntre straks snø eller is *truer* med å falle ned. Det er ikke et vilkår at isen faktisk har falt ned, eller at den har skadet gjenstander eller mennesker.

Istapper som henger ned fra tak har et betydelig skadepotensial, og politivedtektene håndheves strengt. Ettersom det forelå en fare for at is kunne falle ned mot offentlig sted, skulle gårdeier straks ha satt opp avvisere og snarest sørget for at taket ble ryddet.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 23. januar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3018024 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert flere store istapper hengende fra taket.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen skal derfor håndheves strengt.

Klager anfører at det grunnet et eksepsjonelt snøfall var mye snø mellom snøfangerne. De elektriske kablene kunne ikke ta unna alt, og de fikk noen istapper under takrennen. Klager anfører at de forsøkte å fjerne dette, men at det var umulig å fjerne is sikkert uten å få flyttet bilene som stod parkert langs bygården. Videre hadde klager, allerede før ilagt gebyr, forsterket snøfangere med finmasket gitter for at snø og is ikke skulle skli gjennom, samt lagt varmekabler i takrennene.

Klagenemnda viser til at plikten til å fjerne is og snø innebærer mer enn å sette i verk enkeltstående tiltak. Selv om det kan være nyttig å sette opp snøfangere og installere

varmekabler, er dette ikke i seg selv tilstrekkelig til å overholde plikten i politivedtekten til å rydde tak. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned, uavhengig av hvilke tiltak som er iverksatt for å forebygge at det skjer.

Klager har videre anført at det var umulig å fjerne isen på grunn av bilene som stod parkert ved bygget, og at bilene ikke har respektert avvisere eller opphengte flagg. Klager mener at kommunen burde skilte plassen slik at det fremstår som klart at all parkering skjer på eget ansvar. Klagenemnda understreker at avviserne ikke skal ha parkeringsregulerende funksjon. Avvisere skal henges opp for å varsle om at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe, og skal kun henge oppe til taket er ryddet. Det er gårdeiers ansvar å sørge for rydding av taket, selv om det står biler parkert ved gården. Klagenemnda legger, som Bymiljøetaten, til grunn at klager kunne tatt kontakt med Bymiljøetaten for bistand til midlertidig omregulering av parkeringsplassen.

Klagers anførsel om at grunnen ble ekspropriert av kommunen, som deretter anla parkeringsplasser der, endrer ikke på gårdeiers ansvar for å rydde taket.

Klager anfører at styret holdt befaringer helt til all isen som befant seg foran snøfangeren hadde ramlet ned, og at ingenting av det som hadde falt ned, falt langt fra veggen eller skadet parkerte biler. Klager kunne heller ikke se på sine befaringssturer at det gikk folk langs veggen og mellom bilene. Klagenemnda understreker at plikten til å rydde taket inntreffer straks snø eller is *truer* med å falle ned. Det er ikke et vilkår at isen faktisk har falt ned, eller at den har skadet gjenstander eller mennesker.

Istapper som henger ned fra tak har et betydelig skadepotensial, og politivedtektene håndheves strengt. Ettersom det forelå en fare for at is kunne falle ned mot offentlig sted, skulle gårdeier straks ha satt opp avvisere og snarest sørget for at taket ble ryddet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00699]

Sak 186 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3102466 - Boligsameiet In-Bo - (201805172) - Boligsameiet In-Bo

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev mottatt i Bystyrets sekretariat 28.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 13.6.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102466 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert forsøpling på fortauet utenfor Bogstadveien 36.

Klagers anførsler

Boligsameiet In-Bo ved Morten Tunge (heretter klager) har i klagen av 25.6.2018 (dok 6) anført at miljøgebyret er feil fordi avfallet ikke tilhører gårdeier, og avfallssekken er plassert der uten dere samtykke. Klager hevder avfallet stammer fra oppussing i nabogården

Bogstadveien nr. 34. Klager mener at avfallssekken er plassert ca. 5 meter fra døra til nr. 34 og ca. 15 meter fra inngangsdøra til nr. 36.

Faglig sekretariat

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Boligsameiet In-Bo er som ansvarlig gårdeier part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 19.6.2018. Klage er fremsatt 25.6.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 19. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-3 at gårdeier plikter å holde fortau i indre by rene. Bestemmelsens første ledd lyder:

«I indre by plikter eier av bygning eller grunn å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen. Renholdet skal utføres slik at det blir til minst mulig ulempe. Overvannsluk må ved renhold ikke tilføres oppsop e.l.(...)»

Av forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4 følger følgende:

«Overtredelsesgebyr skal ikke ilegges dersom overtredelsen skjer som følge av uforskyldte hindringer som den ansvarlige ikke med rimelighet kan overkomme.»

Saksopplysninger

Den 12.6.2018 kl. 21.40 ble det i Bogstadveien ved nr. 36 observert en avfallssekk på fortauet utenfor eiendommen. Innholdet i avfallssekken (isekk) bestod blant annet av brennbart materiale som papp og plast. I tillegg lå det en del søppel på bakken rundt sekken.

Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-c). En betjent returnerte til stedet den 13.6.2018 kl. 22.04. Da avfallssekken fortsatt ikke var fjernet, ble det besluttet å ilegge et miljøgebyr (dok 2). I den forbindelse fotograferte betjenten forholdet på nytt (dok 4a-f).

Bymiljøetaten har identifisert Boligsameiet In-Bo v/OBOS, PB 6668 St. Olavs Plass, 0129 Oslo som ansvarlig gårdeier.

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at ansvaret for å holde arealet rent og ryddig hviler på gårdeier, og at det ikke har noen betydning hvor forsøplingen stammer fra. Videre anføres det at avfall eller gjenstander som plasseres på fortau i forbindelse med for eksempel inn- og utflytting, oppussing eller lignende må fjernes umiddelbart. Fortau defineres som areal for gående og skal ikke benyttes som lagringsplass for avfall. Bymiljøetaten bemerker videre at smartbags som blir stående ofte medfører økt forsøpling, i tillegg til at de ofte inneholder brennbart materiale. Bymiljøetaten mener denne type forsøpling faller inn under gårdeierens renholdsplikt som følger av politivedtekten § 4-3.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne frafalle gebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 5.7.2018.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 13.6.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102466 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret er ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert en isekk overfylt med søppel på fortauet utenfor eiendommen tilhørende Boligsameiet In-Bo.

Da Oslo kommune v/ Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising samt holde det ryddig på fortau.

Klager har i denne saken gjort gjeldene at avfallssekken ikke tilhører dem, og at Bymiljøetaten tilbakekaller det ilagte miljøgebyret.

For faglig sekretariat vil det være de vedlagte fotografier tatt 12.6.2018 og 13.6.2018 som må legges til grunn. Av bildene fremgår det klart at det står en isekk på fortauet utenfor Bogstadveien 36, og at denne er overfylt med avfall. Faglig sekretariat ser verdien av avfallssekker, slik som en isekk, som en del av avfallshåndteringen i byen. Slike sekker gjør det enklere for byens borgere å rydde hjemme, og avfallet blir sortert fremfor å bli kastet i restavfallet. Imidlertid mener faglig sekretariat at det må skilles mellom tilfellene hvor «enslige» smartbager står utenfor en bygård og det er åpenbart at ryddingen nettopp har skjedd, og de tilfellene hvor det bugner over av søppel slik som i denne saken. Faglig sekretariat er videre enig med Bymiljøetaten at smartbager som blir stående over lengre tid ofte medfører økt forsøpling.

Faglig sekretariat mener at forhold som vises på bildene klart faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Faglig sekretariat viser til at formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2. Faglig sekretariat mener at avfallssekker, slik som en isekk, som blir hensatt på fortau

utenfor en eiendom ikke er å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4. Politivedtektens § 4-3 oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by å holde orden og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet er uten betydning.

I denne saken ble en isekk full av søppel og annet avfall observert i Bogstadveien først den 12.6.2018 kl. 21.40. En betjent returnerte til stedet den 13.6.2018 kl. 22.04. Det gikk over et døgn mellom den første kontrollen og frem til det ble ilagt miljøgebyr. Faglig sekretariat har forståelse for at gårdeier må ha et visst tidsrom for å få fjernet objekter slik som fulle avfallssekker. Imidlertid mener faglig sekretariat at eieren av eiendommen i denne saken hadde tilstrekkelig med tid til å besørge rydding av fortauet. Faglig sekretariat bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter i henhold til politivedtekten.

Klager har anført at avfallssekken står nærmere døra til nr. 34. Til dette bemerker faglig sekretariat at det fremgår av bildene at avfallssekken står på fortauet utenfor butikken Søstrene Grene. Denne butikken har lokaler i Bogstadveien 36, og følgelig er det riktig som Bymiljøetaten har lagt til grunn at eier av nr. 36 er ansvarlig for å holde området rent og ryddig.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtektens § 4-3. Faglig sekretariat kan heller ikke se at det er gitt urimelig liten tid til å fjerne avfallssekken.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 13.6.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102466 for overtredelse av politivedtektens § 4-3. Gebyret er ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert en isekk overfylt med søppel på fortauet utenfor eiendommen tilhørende Boligsameiet In-Bo.

Da Oslo kommune v/ Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising samt holde det ryddig på fortau.

Klager har i denne saken gjort gjeldene at avfallssekken ikke tilhører dem, og at Bymiljøetaten tilbakekaller det ilagte miljøgebyret.

For klagenemnda vil det være de vedlagte fotografier tatt 12.6.2018 og 13.6.2018 som må legges til grunn. Av bildene fremgår det klart at det står en isekk på fortauet utenfor Bogstadveien 36, og at denne er overfylt med avfall. Klagenemnda ser verdien av avfallssekker, slik som en isekk, som en del av avfallshåndteringen i byen. Slike sekker gjør det enklere for byens borgere å rydde hjemme, og avfallet blir sortert fremfor å bli kastet i restavfallet. Imidlertid mener klagenemnda at det må skilles mellom tilfellene hvor «enslige» smartbager står utenfor en bygård og det er åpenbart at ryddingen nettopp har skjedd, og de tilfellene hvor det bugner over av søppel slik som i denne saken. Klagenemnda er videre enig med Bymiljøetaten at smartbager som blir stående over lengre tid ofte medfører økt forsøpling.

Klagenemnda mener at forhold som vises på bildene klart faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Klagenemnda viser til at formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2. Klagenemnda mener at avfallssekker, slik som en isekk, som blir hensatt på fortau utenfor en eiendom ikke er å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4. Politivedtekten § 4-3 oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by å holde orden og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet er uten betydning.

I denne saken ble en isekk full av søppel og annet avfall observert i Bogstadveien først den 12.6.2018 kl. 21.40. En betjent returnerte til stedet den 13.6.2018 kl. 22.04. Det gikk over et døgn mellom den første kontrollen og frem til det ble ilagt miljøgebyr. Klagenemnda har forståelse for at gårdeier må ha et visst tidsrom for å få fjernet objekter slik som fulle avfallssekker. Imidlertid mener klagenemnda at eieren av eiendommen i denne saken hadde tilstrekkelig med tid til å besørge rydding av fortauet. Klagenemnda bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter i henhold til politivedtekten.

Klager har anført at avfallssekken står nærmere døra til nr. 34. Til dette bemerker klagenemnda at det fremgår av bildene at avfallssekken står på fortauet utenfor butikken Søstrene Grene. Denne butikken har lokaler i Bogstadveien 36, og følgelig er det riktig som Bymiljøetaten har lagt til grunn at eier av nr. 36 er ansvarlig for å holde området rent og ryddig.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3. Klagenemnda kan heller ikke se at det er gitt urimelig liten tid til å fjerne avfallssekken.

Klagenemnda har etter dette ikke funnet grunnlag for å endre Bymiljøetatens vedtak, og har kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 187 Klage - Avslag på søknad om prosjekttilskudd for Oslo Europeiske Miljøhovedstad - Musikk i skolen (201806617)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Bystyrets sekretariat, har i brev av 13.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Vi viser til oversendelse av klagesak den 30.01.2019 fra Byrådslederens kontor. Saken gjelder klage fra organisasjonen Musikk i Skolen over kommunaldirektøren for Byrådslederens kontors vedtak av 13.12.2018 om fordeling av midler til prosjekttilskudd for Oslo europeisk miljøhovedstad, sak 3/2018. Klager ble i vedtaket ikke tildelt midler til prosjektet Skolens Sangdag 2019.

Saken er forberedt av Bystyrets sekretariat som faglig sekretariat for klagenemnda jf. instruks for sekretariatet for Oslo kommunes klagenemnd pkt. 2 annet ledd.

Faglig sekretariat har gjennomgått saken og kommet til at klagen ikke bør tas til følge.

Regelverk

Søknaden og klagen er behandlet etter retningslinjer for Tilskuddsordning Oslo europeisk miljøhovedstad, fastsatt i byrådets sak 18/2018.

Vilkår for klagebehandling

Avslag på søknad om tildeling av tilskudd er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Oslo kommunes klagenemnd er rett klageinstans, jf. fvl. § 28 annet ledd.

Klager ble underrettet om avslaget i brev av 13.12.2018. Klagen fra Ulrika Bergroth-Plur, daglig leder i Musikk i Skolen, er datert 02.01.2019. Klager anses å ha klagerett og klagen er rettidig, jf. fvl. §§ 28 og 29.

Vilkårene for klagebehandling er oppfylt og klagen fremmes for behandling

Saksopplysninger

Det fremgår av retningslinjene for tilskuddsordningen at formålet er å bidra til å markere Oslo som europeisk miljøhovedstad, og inspirere Oslofolk og organisasjoner i veien mot et mer miljøvennlig byliv. Det kan søkes om støtte til aktiviteter og tiltak som bidrar til økt miljøinnsats blant byens befolkning i 2019.

Kravene til søknaden og kriteriene for tiltaket fremgikk av utlysningen av tilskuddsmidlene. Det fremgikk også at tilskudd fordeles etter en skjønnsmessig vurdering av søknadene etter de angitte kriterier og prioriteringer.

Det innkom i alt 177 søknader, med et samlet søknadsbeløp på kr 23 715 349. Tilskuddsposten var på kr 5 000 000, men ble oppjustert til kr 10 000 000 som resultat av den store pågangen.

Organisasjonen Musikk i Skolen søkte 30.10.2018 om kr 200 000 i tilskudd til arrangementet Skolens Sangdag, en nasjonal sangdugnad for elever på barnetrinnet. Arrangementet består av en livestreamet konsert i Oslo Konserthus med barn fra Osloskolen sammen med Oslo-Filharmonien.

Det skal i tillegg produseres pedagogisk materiell, undervisningsopplegg og veiledere for lærere. Det opplyses i søknaden at bærekraft, livsmestring og pågangsmot er tema for repertoaret.

Avslaget på tilskuddsmidler til Musikk i Skolen er begrunnet med at koblingen til miljø er svak og ikke spesielt fremhevet i søknaden. Vurdert opp mot andre tiltak, og den store søknadsmassen, ble ikke tiltaket prioritert og søknaden ble avslått.

Klagen

Klagen er begrunnet i at søker er uenig i vurderingen om at prosjektets kobling til miljø er svak. Det fremkommer nye opplysninger og ytterligere informasjon om hvordan prosjektet konkret vil endre holdninger, gi informasjon og inspirere til videre handling knyttet til miljøutfordringene.

Byrådslederens kontors vurdering av klagen

Byrådslederens kontor har vurdert klagen, jf. fvl. § 33 annet ledd, og kommet til at de opprettholder sitt vedtak.

Det vises til at tilskuddene gis etter retningslinjer som gir rom for en skjønnsmessig vurdering av søknader. Anførlene i klagen endrer ikke vurderingen som ble gjort ved prioritering av tilskuddsmottakere i saken på behandlingstidspunktet.

Byrådslederens kontor behandlet de innkomne søknadene på basis av informasjonen søkerne hadde inkludert i sine søknader og gjorde en helhetlig vurdering og prioritering av disse i lys av kriteriene i retningslinjene. Tilskuddspotten er nå delt ut.

Faglig sekretariats vurdering av saken

Saken gjelder klage over kommunaldirektøren for Byrådslederens kontors vedtak 3/2018 av 13.12.2018, vedrørende fordeling av midler til prosjekttilskudd for Oslo europeisk miljøhovedstad.

Organisasjonen Musikk i Skolen søkte 30.10.2018 om tilskudd til Skolens Sangdag 2019. Søknaden ble avslått med henvisning til at koblingen til miljø er svak, og ikke spesielt fremhevet i søknaden. Vurdert opp mot andre tiltak og den store søknadsmassen ble tiltaket ikke prioritert og søknaden avslått.

Faglig sekretariat skal vurdere anvendelsen av kriteriene for tilskuddsordningen, og om skjønnset som er anvendt ved prioritering av søkerne er forsvarlig.

Det fremkommer nye opplysninger i klagen som tydeliggjør miljøfokuset i prosjektet og dermed svarer bedre til kriteriene for tilskudd. Retningslinjene gir rom for en skjønnsmessig vurdering av søknadene basert på informasjonen søkerne hadde inkludert i sine søknader. Da total søknadssum langt oversteg disponible midler var det nødvendig å foreta en prioritering av søkerne.

Faglig sekretariat anser at vedtaket er fattet i tråd med retningslinjene, og at det ikke er feil eller mangler ved den skjønnsmessige vurderingen.

Faglig sekretariat har kommet til at Byrådslederens kontors vedtak av 13.12.2018, kommunaldirektørens sak 3/2018, bør opprettholdes.

Faglig sekretariat for klagenemnda, Bystyrets sekretariat, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter. Den skal vurdere klagers synspunkter, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av ham, jf. fvl. § 34 annet ledd.

Saken gjelder klage over kommunaldirektøren for Byrådslederens kontors vedtak 3/2018 av 13.12.2018, vedrørende fordeling av midler til prosjekttilskudd for Oslo europeisk miljøhovedstad.

Organisasjonen Musikk i Skolen søkte 30.10.2018 om tilskudd til Skolens Sangdag 2019. Søknaden ble avslått med henvisning til at koblingen til miljø er svak, og ikke spesielt fremhevet i søknaden. Vurdert opp mot andre tiltak og den store søknadsmassen ble tiltaket ikke prioritert og søknaden avslått.

Klagenemnda skal vurdere anvendelsen av kriteriene for tilskuddsordningen, og om skjønnets som er anvendt ved prioritering av søkerne er forsvarlig.

Det fremkommer nye opplysninger i klagen som tydeliggjør miljøfokuset i prosjektet og dermed svarer bedre til kriteriene for tilskudd. Retningslinjene gir rom for en skjønnsmessig vurdering av søknadene basert på informasjonen søkerne hadde inkludert i sine søknader. Da total søknadssum langt oversteg disponible midler var det nødvendig å foreta en prioritering av søkerne.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med retningslinjene, og at det ikke er feil eller mangler ved den skjønnsmessige vurderingen.

Klagenemnda har kommet til at Byrådslederens kontors vedtak av 13.12.2018, kommunaldirektørens sak 3/2018, opprettholdes.

[19/00242]

Sak 188 Klage - Avslag på søknad om prosjekttilskudd til Oslo Europeisk Miljøhovedstad - Norsk Ornitologisk forening avd. Oslo og Akershus (201806617)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Bystyrets sekretariat, har i brev av 15.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Vi viser til oversendelse av klagesak den 30.01.2019 fra Byrådslederens kontor. Saken gjelder klage fra organisasjonen Norsk Ornitologisk Forening, avd. Oslo og Akershus over kommunaldirektøren for Byrådslederens kontors vedtak av 13.12.2018 om fordeling av midler til prosjekttilskudd for Oslo europeisk miljøhovedstad, sak 3/2018. Klager ble i vedtaket ikke tildelt midler til prosjektet Naturbussen.

Saken er forberedt av Bystyrets sekretariat som faglig sekretariat for klagenemnda jf. instruks for sekretariatet for Oslo kommunes klagenemnd pkt. 2 annet ledd.

Faglig sekretariat har gjennomgått saken og kommet til at klagen ikke bør tas til følge.

Regelverk

Søknaden og klagen er behandlet etter retningslinjer for Tilskuddsordning Oslo europeisk miljøhovedstad, fastsatt i byrådets sak 18/2018.

Vilkår for klagebehandling

Avslag på søknad om tildeling av tilskudd er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Oslo kommunes klagenemnd er rett klageinstans, jf. fvl. § 28 annet ledd.

Klager ble underrettet om avslaget i brev av 12.12.2018. Klagen fra Håkan Billing, leder i Norsk Ornitologisk Forening avd. Oslo og Akershus er datert samme dag. Klager anses å ha klagerett og klagen er rettidig, jf. fvl. §§ 28 og 29.

Vilkårene for klagebehandling er oppfylt og klagen fremmes for behandling

Saksopplysninger

Det fremgår av retningslinjene for tilskuddsordningen at formålet er å bidra til å markere Oslo som europeisk miljøhovedstad, og inspirere Oslofolk og organisasjoner i veien mot et mer miljøvennlig byliv. Det kan søkes om støtte til aktiviteter og tiltak som bidrar til økt miljøinnsats blant byens befolkning i 2019.

Kravene til søknaden og kriteriene for tiltaket fremgikk av utlysningen av tilskuddsmidlene. Det fremgikk også at tilskudd fordeles etter en skjønnsmessig vurdering av søknadene etter de angitte kriterier og prioriteringer.

Det innkom i alt 177 søknader, med et samlet søknadsbeløp på kr 23 715 349. Tilskuddsposten var på kr 5 000 000, men ble oppjustert til kr 10 000 000 som resultat av den store pågangen.

Norsk Ornitologisk Forening, avd. Oslo og Akershus sendte inn i alt tre søknader om tilskudd. To ble avslått, mens en søknad ble fullt innvilget. Klagen gjelder avslag på søknad av 30.10.2018 om kr 52 000 i tilskudd til prosjektet Naturbussen. Naturbussen skal være en leid rutebuss som tar med publikum på en guidet dagstur til de viktigste grønne lungene i byen. Det ønskede resultatet av prosjektet er å spre bevissthet om Oslos grønne lunger og lokale naturopplevelser.

I avslaget på tilskuddsmidler til Naturbussen vises det til at prosjektet er mulig å gjennomføre ved å bruke ordinære rutebusser. Vurdert opp mot andre tiltak, og den store søknadsmassen, ble ikke tiltaket prioritert og søknaden ble avslått.

Klagen

Klagen er begrunnet i at søker stiller seg uforstående til vurderingen om at prosjektet kan la seg gjennomføre ved bruk av ordinære rutebusser. Det vises blant annet til at å fylle en ordinær rutebuss med kanskje 50 personer, samt skulle gi jevnlig informasjon fra en guide i løpet av turen, vil være en umulighet.

Det vises også i klagen til at det i søknaden lå inne midler til andre utgiftsposter som markedsføring, honorarer m.m.

Byrådslederens kontors vurdering av klagen

Byrådslederens kontor har vurdert klagen, jf. fvl. § 33 annet ledd, og kommet til at de opprettholder sitt vedtak.

Til klagers anførsel om bruk av ordinære rutebusser vises det til at det er flere perspektiver som er tatt med som del av den helhetlige skjønnsmessige vurderingen av søknadene. I dette tilfellet ble det vurdert dit av andre lignende søknader svarte bedre til kriteriene for tilskuddet og bidro til å sikre bredde i tiltak og målgruppe i tråd med ordningens formål.

Det vises til at tilskuddene gis etter retningslinjer som gir rom for en skjønnsmessig vurdering av søknader. Anførselene i klagen endrer ikke vurderingen som ble gjort ved prioritering av tilskuddsmottakere i saken på behandlingstidspunktet.

Faglig sekretariats vurdering av saken

Saken gjelder klage over kommunaldirektøren for Byrådslederens kontors vedtak 3/2018 av 13.12.2018, vedrørende fordeling av midler til prosjekttilskudd for Oslo europeisk miljøhovedstad.

Organisasjonen Norsk Ornitologisk Forening, avd. Oslo og Akershus søkte 30.10.2018 om tilskudd til prosjektet Naturbussen. Søknaden ble avslått med henvisning til at prosjektet vurderes mulig å gjennomføre ved å bruke ordinære rutebusser. Vurdert opp mot andre tiltak, og den store søknadsmassen, ble tiltaket ikke prioritert og søknaden avslått.

Faglig sekretariat skal vurdere anvendelsen av kriteriene for tilskuddsordningen, og om skjønnset som er anvendt ved prioritering av søkerne er forsvarlig.

Retningslinjene gir rom for en skjønnsmessig vurdering av søknadene basert på informasjonen søkerne hadde inkludert i sine søknader. Da total søknadssum langt oversteg disponible midler var det nødvendig å foreta en prioritering av søkerne.

Faglig sekretariat anser at vedtaket er fattet i tråd med retningslinjene, og at det ikke er feil eller mangler ved den skjønnsmessige vurderingen. Det vises i denne forbindelse til Byrådslederens kontors begrunnelse om at andre lignende søknader svarte bedre til kriteriene for tilskuddet og bidro til å sikre bredde i tiltak og målgruppe i tråd med ordningens formål.

Faglig sekretariat har kommet til at Byrådslederens kontors vedtak av 13.12.2018, kommunaldirektørens sak 3/2018, bør opprettholdes.

Faglig sekretariat for klagenemnda, Bystyrets sekretariat, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter. Den skal vurdere klagers synspunkter, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av ham, jf. fvl. § 34 annet ledd.

Saken gjelder klage over kommunaldirektøren for Byrådslederens kontors vedtak 3/2018 av 13.12.2018, vedrørende fordeling av midler til prosjekttilskudd for Oslo europeisk miljøhovedstad.

Organisasjonen Norsk Ornitologisk Forening, avd. Oslo og Akershus søkte 30.10.2018 om tilskudd til prosjektet Naturbussen. Søknaden ble avslått med henvisning til at prosjektet vurderes mulig å gjennomføre ved å bruke ordinære rutebusser. Vurdert opp mot andre tiltak, og den store søknadsmassen, ble tiltaket ikke prioritert og søknaden avslått.

Klagenemnda skal vurdere anvendelsen av kriteriene for tilskuddsordningen, og om skjønnets som er anvendt ved prioritering av søkerne er forsvarlig.

Retningslinjene gir rom for en skjønnsmessig vurdering av søknadene basert på informasjonen søkerne hadde inkludert i sine søknader. Da total søknadssum langt oversteg disponible midler var det nødvendig å foreta en prioritering av søkerne.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med retningslinjene, og at det ikke er feil eller mangler ved den skjønnsmessige vurderingen. Det vises i denne forbindelse til Byrådslederens kontors begrunnelse om at andre lignende søknader svarte bedre til kriteriene for tilskuddet og bidro til å sikre bredde i tiltak og målgruppe i tråd med ordningens formål

Klagenemnda har kommet til at Byrådslederens kontors vedtak av 13.12.2018, kommunaldirektørens sak 3/2018, opprettholdes.

[19/00722]

Sak 214 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 9. april 2019

Saken gjelder:

Protokoll legges frem ved møtets slutt.